

[Inger Harms]

af de andre klasser, og at man faktisk har lempet på de til dels strenge regler, der blev indført efter ulykken i Simmersted?

Svar (14/3 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR) trådte i sin helhed i kraft for Danmark den 1. august 1981. Konventionen regulerer *internationale*, grænseoverskridende vejtransporter mellem de lande, som har tilsluttet sig den.

Ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1985 er der fastsat regler om *national* vejtransport af farligt gods. Ifølge bekendtgørelsens § 2, stk. 1, må national vejtransport af farligt gods kun ske i overensstemmelse enten med bekendtgørelsen og de til denne knyttede tekniske forskrifter eller med forskrifterne i ADR-konventionen. Bekendtgørelsen blev den 1. maj 1985 sat i kraft for så vidt angår klasserne 2 (komprimerede, fordråbede eller under tryk opløste luftarter), 6.1 (giftige stoffer) og 8 (ætsende stoffer), det vil sige for de i praksis vigtigste typer af farligt gods ved siden af brandfarlige væsker (klasse 3), hvoraf national transport er reguleret ved en særlig bekendtgørelse, nr. 161 af 26. april 1985, kapitel 6, med tilhørende tekniske forskrifter.

Der er ved udfærdigelsen af bekendtgørelserne og de tekniske forskrifter tilvejebragt et beskyttelses- og sikkerhedsniveau på højde med ADR-konventionens.

Spm. nr. S 788

Til *indenrigsministeren* (6/3 86) af:

Lenger (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der ikke i noget af vore nabolande (Norge, Sverige, England, Vesttyskland og Holland) ville kunne rejses tvivl om fhv. borgmester Marius Andersens valgbarhed som kommunalbestyrelsesmedlem, og at Marius Andersen i Danmark kunne blive minister, uden at hans valgbarhed kunne drages i tvivl?«

Begrundelse

Som en illustration af de danske regler for valgbarhed for kommunalbestyrelsesmedlem-

mer ønskes ministerens bekræftelse på, at Marius Andersen hverken i Norge, Sverige, England, Vesttyskland eller Holland ville kunne miste sin valgbarhed.

Endvidere ønskes ministerens bekræftelse på, at Marius Andersen for den sags skyld kunne blive statsminister i Danmark, uden at hans valgbarhed skulle prøves ved nogen instans. Der stilles således større krav til et kommunalbestyrelsesmedlems værdighed (valgbarhed) end til en ministers. Dette følger af, at kommunalbestyrelsesmedlemmer og folketingsmedlemmer kan underkendes, såfremt de er straffede, mens ministre ikke skal underkastes en sådan vurdering. At ministre oftest er medlemmer af folketinget, er i denne forbindelse uden betydning, idet det i så fald er i deres egenskab af folketingsmedlemmer og ikke i egenskab af ministre, at deres valgbarhed eventuelt vurderes. Det er også uden betydning, at folketinget har mulighed for at vedtage en mistillidsdagsorden til en minister, idet denne mulighed jo ikke er en specifik stillingtagen til den pågældendes valgbarhed.

Svar (11/3 86):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Svensk lovgivning indeholder ingen bestemmelser om tab af valgbarhed til kommunalbestyrelser på grund af strafbare handlinger.

Den norske grundlov indeholder bestemmelser om, at valget og dermed valgbarhed kan fortabes ved domfældelse for forbrydelser mod statsforfatningen og statsoverhovedet (kongen) eller forbrydelser med hensyn til udøvelse af statsborgerlige rettigheder samt ved visse former for valgsvindel. Herudover indeholder norsk lovgivning ingen bestemmelser om tab af valgbarhed til kommunalbestyrelser på grund af strafbare handlinger.

I England, Vesttyskland og Holland indeholder lovgivningen forskellige bestemmelser om tab af valgbarhed (og valget) på grund af strafbare handlinger. Bestemmelserne går i hovedtræk ud på, at frihedsstraf på mere end 1 år kan medføre tab af valgbarhed.

På grundlag af de for indenrigsministeriet foreliggende oplysninger om vore nabolandes regler for valgbarhed til kommunalbestyrelser, jfr. ovenfor, kan jeg bekræfte, at der